

neppe kan være Tale om, at nogen skulde ville modsætte sig den. Det er jo rigtigt, hvad det ærede Medlem for Thisted Amts 1ste Valgkreds (Nørhave) har sagt, at medens det tidligere har været overordentlig vanskeligt for denne Kreds's Vælgere at naa frem til Valgstedet paa Grund af den lange Vejstrækning, er det nu, efter at Jernbanen er bleven anlagt, lige det omvendte, saafremt man gaar ind paa at flytte Valgstedet fra Bjerget til Frøstrup Station. Frøstrup er et af de Punkter, hvoraf der gerne er et eller flere paa hver enkelt Banestrækning, som anlægges, der har en ret betydelig Fremtid for sig under de lokale Forhold, og der er allerede der opvokset en betydelig Bebyggelse omkring denne Station, og den vil meget hurtig vokse yderligere. Det ærede Medlem for Thisted Amts 1ste Valgkreds har allerede sagt det, og jeg behøver derfor ikke at komme nærmere ind derpaa, at det, der var Betingelsen for, at Valget kunde afholdes i Bjerget, var Kroen, og nu da Kroen i Bjerget er nedlagt og flyttet til Frøstrup, taler alt, efter mit Kendskab, for, at man bør imødekomme Egnen ved at vedtage dette lille Lovforslag, der her foreligger.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Ja, som Forholdene foreligger, og efter de af Forslagsstilleren nævnte Oplysninger, kan jeg ganske tiltræde Vedtagelsen af det foreliggende Forslag.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Arbejdstid.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3139 ff.).

Sagen sattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Martin Olsen): Som ærede Medlemmer maaske ville erindre, er det nu niende Gang, at Forslaget om Arbejdstid foreligger til Behandling her i Folketinget.

Det har ogsaa været to Gange til Behandling i Landstinget, og for saa vidt havde det, hvad Behandlinger angaar, naar man tog Rigsdagen samlet, kunnet holde Jubilæum allerede, men saa langt ere vi jo ikke komne endnu her i Folketinget. Jeg siger ikke dette, fordi jeg gerne ønsker at komme til at holde Jubilæum herved, men jeg vil kun sige, at vi ere saa nær ved det henede, at man fra de Herrers Side, som have Flertallet, burde tage Sagen med noget mere Alvor. Forslaget indeholder som hidtil 7 Paragraffer, men jeg antager, at jeg kan gaa bort fra en Omtale af selve Lovforslaget. Det er jo omtalt ved tidligere Lejligheder, og det er jo ogsaa mindre de enkelte Paragraffer, hvorpaa det kommer an her, det er mere Princippet, der rummes i hele Hovedspørgsmaalet, det gælder om. Man kunde da stille det Spørgsmaal, om Forholdene nu egne sig bedre for Lovforslagets Gennemførelse. Jeg ved det naturligvis ikke. Før have de været ret ugunstige. Jeg vil saaledes minde om, at da Forslaget i 1891 den 24. November var fremme i Landstinget, fraraadede den daværende Indenrigsminister (Ingerslev) Forslaget som baade uheldigt og unødvendigt, og 12 Medlemmer stillede Forslag om at afslutte Debatten for ret at vise, med hvilken Varme de omfattede Sagen. Da to Medlemmer af Landstinget den Gang, Octavius Hansen og Madsen-Mygdal, bade om Ordet for Bemærkninger angaaende Forslaget, blev det nægtet dem af den daværende Formand. Afslutningen blev vedtagen, og derefter blev Overgangen til 2den Behandling nægtet. De 12 Medlemmer, som stillede Forslag om at afslutte Debatten, vare, hvis Navnene maaske nævnes, Moltke, Breinholt, Reedtz-Thott, Dresing, Oxenbøll, Ahlefeldt-Laurvig, Raben, Fusing, M. P. Jensen, Lunn, Mortensen og Knutzon — som man ser: en udsøgt Kreds af aristokratiske Bærere af aristokratiske Navne. Den daværende Indenrigsminister fraraadede, som sagt, at fremme Forslaget; de sociale Love vare ikke den Gang paa Højres Program, lod det til. Samme Minister kunde jo ved en anden Lejlighed indkassere en Tak fra et æret Medlem af det andet Ting, fordi han havde holdt et saa vigtigt Forslag som det om Ordningen af Københavns Banegaardsforhold tilbage til Fordel for Befæstningen. Man havde vistnok formodet, at man paa samme Maade som Crone i sin Tid troede at kunne kvæle Socialismen ved at forbyde Mødet paa Nørre-Fælled, derved havde kvælt Forslaget for bestandig, og derfor var det vel sag-